

HABACUC

SAU AVACUM

1

1. Proorocia descoperită proorocului Habacuc.
2. Pînă cînd voi striga către Tine, Doamne, fără s-ascuți? Pînă cînd mă voi tîngui Ție, fără să dai ajutor?
3. Pentru ce mă lași să văd nelegiuirea, și Te uiți la nedreptate? Asuprirea și sîlnicia se fac supt ochii mei, se nasc certuri, și se sîrînește gîlceavă.
4. Deaceea legea este fără putere, și dreptatea nu se vede, căci cel rău biruiește pe cel neprihănit, de aceea se fac judecări nedrepte. -
5. Aruncați-vă ochii printre neamuri, și priviți, uimiți-vă, și îngroziți-vă! Căci în zilele voastre voi face o lucrare, pe care n-ați crede-o dacă v-ar povesti-o cineva!
6. Iată, voi ridica pe Haldei, popor turbat și iute, care străbate întinderi mari de țări, ca să pună mîna pe locuințe cari nu sînt ale lui.
7. El este grozav și înfricoșat; numai din el însuș îi iese dreptul și mărirea lui.
8. Caii lui sînt mai iuți decît leopardzii, mai sprinteni decît lupii de seară, și călăreții lui înaintează în galop de departe, sboară ca vulturul care se repede asupra prăzii.
9. Tot poporul acesta vine numai ca să jăfuiască; privirile lui lacome caută înainte, și strînge prinși de război ca nisipul.
10. Își bate joc de împărați, și voivozii sînt o nimica pentru el, rîde de toate întăriturile, căci grămădește pămînt, și le ia.
11. Apoi aprinderea i se îndoiește, întrece măsura și se face vinovat, căci puterea lui o ia ca dumnezeu al lui!
12. Doamne, nu ești Tu din vecinicie, Dumnezeuul meu, Sfîntul meu? Nu vom muri! Doamne, Tu ai ridicat pe poporul acesta ca să-Ți împlinești judecățile Tale; Tu, Stîncă mea, l-ai ridicat ca să dai prin el pedepsele Tale!
13. Ochii Tăi sînt așa de curați că nu pot să vadă răul, și nu poți să privești nelegiuirea! Cum ai putea privi Tu pe cei mișei, și să taci, cînd cel rău mănîncă pe cel mai neprihănit decît el?
14. Vei face Tu omului ca peștilor mării, ca tîrîtoarei, care n-are stăpîn?
15. El îi scoate pe toți cu undița, îi trage în mreaja sa, îi strînge în năvodul său. Deaceea se bucură și se veselește.
16. De aceea aduce jertfe mrejei sale, aduce tămîie năvodului său; căci lor le datorește partea lui cea grasă și bucatele lui gustoase!
17. Pentru aceasta își va goli el într-una mreaja, și va înjunghia fără milă pe neamuri?

2

1. M-am dus la locul meu de strajă, și stam pe turn ca să veghez și să văd ce are să-mi spună Domnul, și ce-mi va răspunde la plîngerea mea.
2. Domnul mi-a răspuns, și a zis: „Scrie proorocia, și sapă-o pe table, ca să se poată citi ușor!
3. Căci este o proorocie, a cărei vreme este hotărîită, se apropie de împlinire, și nu va minți; dacă zăbovește, așteaptă-o, căci va veni și se va împlini negreșit.
4. Iată, i s-a îngîmfat sufletul, nu este fără prihană în el; dar cel neprihănit va trăi prin credința lui.
5. Ca și cel beat și semeț, cel mîndru nu stă liniștit; ci își lărgește gura ca locuința morților, este nesățios ca moartea așa că pe toate neamurile vrea să le strîngă la el, și toate popoarele le trage la el.
6. Nu va fi el de batjocura tuturor acestora, de rîs și de pomină? Se va zice: „Vai de cel ce adună ce nu este al lui! Pînă cînd se va împovăra cu datorii?
7. Nu se vor ridica deodată ceice te-au împrumutat? Nu se vor trezi asupra ta, și vei ajunge prada lor?

8. Fiindcă ai jăfuit multe neamuri, toată rămășița popoarelor te va jăfui, din pricina vărsării sîngelui oamenilor, din pricina sîlniciilor făcute în țară și împotriva cetății tuturor locuitorilor ei.“
9. Vai de cel ce strînge cîștiguri nelegiuite pentru casa lui, ca să-și așeze apoi cuibul într-un loc înalt, și să scape din mîna nenorocirii!
10. Rușinea casei tale ți-ai croit, nimicind o mulțime de popoare, și împotriva ta însuși ai păcătuit.
11. Căci piatra din mijlocul zidului strigă, și lemnul care leagă grinda îi răspunde.
12. Vai de cel ce zidește o cetate cu sînge, care întemeiază o cetate cu nelegiuire!
13. Iată, cînd Domnul oștirilor a hotărît lucrul acesta, popoarele se ostenesc pentru foc, și neamurile se trudesec degeaba.
14. Căci pămîntul va fi plin de cunoștința slavei Domnului, ca fundul mării de apele cari-l acopăr.
15. Vai de cel ce dă aproapelui său să bea, vai de tine care îi torni băutură spumoasă și-l amețești, ca să-i vezi goliciunea!
16. Te vei sătura de rușine în loc de slavă; bea și tu, și desvelește-te! Îți va veni și ție rîndul să iei paharul din dreapta Domnului, și va veni rușinea peste slava ta.
17. Căci sîlniciile făcute împotriva Libanului vor cădea asupra ta, și pustiirile fiarelor te vor îngrozi, pentru vărsarea sîngelui oamenilor, și sîlniciile făcute în țară, împotriva cetății și împotriva tuturor locuitorilor ei.
18. La ce ar putea folosi un chip cioplit, pe care-l cioplește lucrătorul? La ce ar putea folosi un chip turnat, care învață pe oameni minciuni, pentru ca lucrătorul care l-a făcut să-și pună încrederea în el, pe cînd el făurește numai niște idoli muți?
19. Vai de celce zice lemnului: „Scoală-te“, și unei pietre mute: „Trezește-te“! Poate ea să dea învățătură? Iată că este împodobită cu aur și argint, dar în ea nu este un duh care s-o însuflețească.
20. Domnul însă este în Templul Lui cel sfînt. Tot pămîntul să tacă înaintea Lui!

3

1. Rugăciunea proorocului Habacuc. (De cîntat în felul cîntecelor de jale).
2. Cînd am auzit, Doamne, ce ai vestit, m-am îngrozit. Însuflețește-Ți lucrarea în cursul anilor, Doamne! Fă-Te cunoscut în trecerea anilor! Dar, în mînia Ta, adu-ți aminte de îndurările Tale!
3. Dumnezeu vine din Teman, și Cel Sfînt vine din muntele Paran... - (Oprire.) - Măreția Lui acopere cerurile, și slava Lui umple pămîntul.
4. Strălucirea Lui este ca lumina soarelui, din mîna Lui pornesc raze, și acolo este ascunsă tăria Lui.
5. Înaintea Lui merge ciurma, și molima calcă pe urmele lui.
6. Se oprește, și măsoară pămîntul cu ochiul; privește, și face pe neamuri să tremure; munții cei vecinici se sfărîmă, dealurile cele vechi se pleacă; El umblă pe cărări vecinice.
7. Văd corturile Etiopiei, pline de groază, și se cutremură colibecele din țara Madianului.
8. S-a mîniat oare Domnul pe rîuri? Împotriva rîurilor se aprinde mînia Ta, sau împotriva mării se varsă urgia Ta, de ai încălecat pe caii Tăi, și Te-ai suit în carul Tău de biruință?
9. Arcul Tău este desvelit; blestemele sînt săgețile Cuvîntului Tău... - (Oprire.) - Tu despici pămîntul ca să dai drumul rîurilor.
10. La vederea Ta, se cutremură munții; se năpustesc rîuri de apă; adîncul își ridică glasul, și își înalță valurile în sus.
11. Soarele și luna se opresc în locuința lor, de lumina săgeților Tale cari pornesc, de strălucirea sulitei Tale care lucește.
12. Tu cutreieri pămîntul în urgia ta, zdrobești neamurile în mînia Ta.
13. Ieși ca să izbăvești pe poporul Tău, să izbăvești pe unsul Tău; sfărîmi acoperișul casei celui rău, o nimicești din temelii pînă în vîrf. - (Oprire.) -
14. Străpungi cu săgețile Tale capul căpeteniilor lui, cari se năpustesc peste mine ca furtuna, să mă pună pe fugă, scoțînd strigăte de bucurie, ca și cum ar fi și mîncat pe cel nenorocit în culcuș.
15. Cu caii Tăi mergi pe mare, pe spuma apelor mari.
16. Cînd am auzit... lucrul acesta, mi s-a cutremurat trupul; la vestea aceasta, mi se înfioară buzele, îmi intră putrezirea în oase, și-mi tremură genunchii. Căci așa putea oare aștepta în tăcere ziua

necazului, ziua cînd asupritorul va merge împotriva poporului?

17. Căci chiar dacă smochinul nu va înflori, vița nu va da niciun rod, rodul măslinului va lipsi, și cîmpiile nu vor da hrană, oile vor pieri din staule, și nu vor mai fi boi în grajduri,

18. eu tot mă voi bucura în Domnul, mă voi bucura în Dumnezeul mîntuirii mele!

19. Domnul Dumnezeul este tăria mea; El îmi face picioarele ca ale cerbilor, și mă face să merg pe înălțimile mele. - Către mai marele cîntăreților. De cîntat cu instrumente cu coarde.